

angaar, maa det findes rimeligt, at de værnepligtige, som er inde til militær Tjeneste, under Hensyn til de alvorlige Forhold paa Brændselsmaterialiernes Omraade, som vi efter alle Solemærker at dømme gaar i Møde, efter Forsvarsministerens Skøn kan sættes til at gøre Arbejde i Statens Skove. Udvalget havde ønsket, at det i saadanne Egne, hvor der er en ret omfattende militær Indkvartering, skulde gøres muligt for Beboerne at faa militær Hjælp til Fremskaffelse af Brændsel; men man har undladt at stille Ændringsforslag derom i Haab om, at alene dette, at der nu peges paa dette Forhold, skulde vække Forstaaelse ogsaa imellem de militære overordnede for det ønskelige i, at man med Hensyn til Tilsladelse til saadant Arbejde for de indkaldte værnepligtige strakte sig videst muligt. (Finansministeren [Brandes]: Videst muligt?) Ja, at man giver dem saa megen Tid som muligt dertil.

Indkvarteringsspørgsmaalet har Udvalget ogsaa nøje overvejet, og vi finder, at det er nødvendigt at udvide den Indkvarteringspligt, som Indenrigsministeren ifølge Lovforslagets § 12, 2det Stykke, igennem Kommunalbestyrelserne kan paalægge Beboerne af enkelte Egne, til ogsaa at omfatte Personer, som er tilkaldte til Pligtkørsel, og de Befordringer, som de i den Anledning har maattet stille til Disposition.

Med Hensyn til det Vederlag, der skal ydes til Arbejdere, som er udskrevne til Pligtarbejde, hvilket omhandles i § 12, 3die Stykke, har man stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at dette Vederlag skal deles i to Dele: et Arbejdsvederlag og et Opholdsvederlag, hvilket sidste vil være at yde til saadanne Arbejdere, som er kaldte til Arbejde ret fjernt fra deres Hjem, og hvis Ophold derfor medfører større Omkostninger, end Tilfældet er for dem, der opholder sig i Nærheden af Hjemmet og kan have deres Bolig paa det vante Sted. Man haaber ogsaa derigennem at opnaa, at Stridigheder ikke skal opstaa som Følge af, at de fjerntboende Arbejdere faar højere Løn for at udføre Arbejdet end de nærboende. Det vilde i øvrigt let blive Følgen af en Bestemmelse som den, der oprindeligt fandtes i Lovforslaget, og dermed vilde det igen følge, at man vilde komme til igennem denne Lovs Foranstaltninger at hæve det hele Arbejdspriseniveau paa en Maade, som vilde være urimelig og vilde skabe Vanskeligheder indenfor forskellige Erhverv og da ikke mindst indenfor Landbruget.

Til Lovforslagets § 13 er der stillet tre Ændringsforslag, af hvilke det ene er af rent formel Art, medens de to andre tilsigter at aabne den samme Adgang for Kommunerne, som faar Paabud om Brændselsfremstilling, til at skaffe sig Arbejdskraft udskrevet, saafremt der ikke ad frivillig Vej kan skaffes det fornødne, som den Adgang, der ifølge Lovforslagets § 13, 1ste Stykke, tilsikres den enkelte private Ejer, som har faaet et saadant Paabud. Der er intet som helst i Vejen for, at Kommunerne kan vente saadanne Paabud, idet der i mange af Landets Egne findes Kommuner, som ejer Arealer, paa hvilke Brændselsmateriale findes i endogsaa ret stort Omfang. Det er klart, at ogsaa paa saadanne Arealer maa Produktionen i størst mulig Grad søges fremmet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i den talrige Samling af Ændringsforslag, som er stillede af hele Udvalget med Tilslutning fra den højtærede Indenrigsminister. Kun skal jeg endnu gøre opmærksom paa, at Udvalget har fundet det nødvendigt at omskrive Lovforslagets § 6, første Stykke, som omhandler Taksationskommissionens Sammensætning, idet det maatte forekomme os, at dette Stykke var affattet ret uklart. Jeg haaber, at den Form, Stykket faar, naar Ændringsforslag Nr. 18 vedtages, maa svare i højere Grad til sin Hensigt, omend vi i Udvalget er klare over, at Vanskelighederne med at opnaa en Udformning, som maa siges i enhver Henseende at være tilfredsstillende, ikke er ringe. Men, som sagt, jeg haaber, at den foreslaede Form vil betyde en Forbedring og klargøre, hvad Meningen er med dette Stykke, og paa hvilken Maade Taksationskommissionen saavel med Hensyn til Rigsdagens Repræsentation deri som ogsaa landsdelsmæssigt skal sammensættes.

Det er klart, at hvorledes end et Lovforslag som dette, der udelukkende kan tage Sigte paa den indenlandske Produktion, bliver formet, vil det i sine Virkninger ikke kunne afbøde de uhyggelige Konsekvenser, som vil blive Følgen af, at udenlandsk Brændselstilførsel udebliver. Men det er i hvert Fald Udvalgets Haab, at Lovforslaget, saaledes som det vil blive formet efter Ændringsforslagenes Vedtagelse, skal vise sig saare formaalstjenligt for Fremskaffelse af Brændselsmateriale, i hvert Fald indenfor Husholdningsomraadet og maaske ogsaa paa enkelte tekniske Omraader, og jeg skal derfor anbefale samtlige Ændringsforslag til ærede